

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 101/2018
29.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 290. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Николајевића, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 5К 4421/10 од 24.05.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1119/17 од 01.11.2017. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Николајевића, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 5К 4421/10 од 24.05.2017. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1119/17 од 01.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 5К 4421/10 од 24.05.2017. године, између осталих, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 290. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је суд изрекао условну осуду тако то му је утврдио казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од три 3 (године), рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, не изврши ново кривично дело. Окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка и паушал, о чијој висини је одређено да ће суд накнадно одлучити посебим решењем. Такође, пресудом су „ББ“ упућене на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1119/17 од 01.11.2017. године, одбијене су као неосноване жалба окривљеног ВВ, жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Дејана Живановића, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Николајевића и жалба браниоца окривљеног ГГ, адвоката Владимира Петровића, а пресуда Првог основног суда у Београду 5К 4421/10 од 24.05.2017. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Душан Николајевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане правноснажне пресуде у односу на окривљеног АА и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, адвоката Душана Николајевића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА, у захтеву за заштиту законитости указује да је изрека побијане правноснажне пресуде неразумљива у погледу одлучне чињенице везано за узрок предметне незгоде, тј. за радње окривљених које су у директној узрочно-последичној вези са настанком незгоде, којим наводима по налажењу овог суда, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП.

У захтеву бранилац указује и на то да је доношењем побијаних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер је изрека правноснажне пресуде противречна сама себи, јер пресуда нема разлоге о чињеницама које су предмет доказивања, а они који су дати су нејасни, и у знатној мери противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника, због чега није могуће испитати законитост и правилност пресуде.

Поред наведеног, у захтеву за заштиту законитости се истиче да су нижестепени судови у конкретном случају пропустили да одлуче и одговоре на „темељно питање“, а наиме, која од појединачних радњи извршења, тј. радња ког окривљеног је у битном узрочно-последичном односу са наступањем забрањене последице, а чије радње су евентуално допринеле наступању забрањене последице. У вези тога, бранилац истиче да радње окривљеног АА, нису у узрочној вези са предметном незгодом, чему у прилог је и налаз вештака, из кога према ставу браниоца, произилази да је основни узрок незгоде грешка коју је учинио надзорни скретничар, давши изјаву отправнику возила, да је обезбеђен пут вожње за пролаз кола 812 кроз колосеке 13 и 3, односно дезинформација да је обезбеђен предметни пут вожње, када није био и стварно обезбеђен.

Изнетим наводима, бранилац оспорава утрђено чињенично стање у побијаним пресудама и даје сопствену анализу и оцену изведених доказа другачију од оне коју су дали нижестепени судови у својим одлукама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у

смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) и 438. став 2. тачка 2) ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Поред наведеног, бранилац у уводу захтева за заштиту законитости означава и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али како у образложењу захтева не наводи разлоге због којих сматра да је у побијаним пресудама дошло до наведене повреде кривичног закона, а како Врховни касациони суд правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога (члан 485. став 1.), дела и правца који су истакнути у захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП, то је овај суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, који прописује да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.).

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у коме је захтев одбацо као недозвољен, а на основу 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, у делу у којем је захтев одбацио, јер нема законом прописан садржај.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.